

Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne İlişkin Hizmet Binasının Çevre Temizlik Vergisinden Muaf Olduğu

Bu karar; Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne ilişkin hizmet binasının çevre ve temizlik vergisinden muaf olup olmayacağına ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas : 1995/1464

Karar: 1997/153

Tarih : 15.01.1997

ÖZET: Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne ilişkin hizmet binası 5434 s. kararının 21. maddesi uyarınca çevre temizlik vergisinden muaftır.

(5434 sayılı ESK. m. 21) (2464 sayılı BGK. m. mük. madde 44)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Vekili: Av. ...

Karşı Taraf : T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü

Vekili: Av. ...

İstemin Özeti: Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünün hizmet binası için tahakkuk ettirilerek tahsil edilen çevre temizlik vergisinin terkinin ile ret ve iadesi istemiyle açılan davayı; 2464 s. Yasanın mükerrer 44. maddesinde çevre temizlik vergisinin kapsamına dahil olmayan binaların sayıldığı, bunlar arasında kuruma ilişkin binalar sayılmamakla birlikte 5434 s. Emekli Sandığı Yasasının 21. maddesinde, sandığın her çeşit menkul ve gayrimenkul malları ile hak, gelir ve alacakları ve muameleleri ve bunların tahakkuk, tahsil ve ödemelerine ilişkin kağıt, makbuz ve ilanların her çeşit vergi resim ve harçlardan muaf tutulacağının hükme bağlandığı bu halde kurumdan, çevre temizlik vergisinden muaf olması sebebiyle vergi tahsil edilmesinin kanuni olmadığı gerekçesiyle kabul ederek tarhiyatı terkin eden ve ödenen verginin ret ve iadesine hükmeden Ankara 5. Vergi Mahkemesinin 31.1.1995 tarih ve 1995/145 s. kararının; 2454 s. Yasanın mükerrer 44. maddesinde, muafiyet tanınan binaların belirtildiği, kuruma ilişkin binalar bunlar arasında sayılmadığından çevre temizlik vergisi istenmesinin yerinde olduğu ileri sürülerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti: Kanuni dayanaktan yoksun istemin reddi gerektiği yolundadır.

Savcı Yıldız Öztürk''ün Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan sebeple temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Seyfullah Yıldıztekin''in Düşüncesi: İleri sürülen iddialar, usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz edilen Ankara 5. Vergi Mahkemesinin 31.1.1995 tarih ve 1995/146 s. kararında. 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına,

15.1.1997 tarihinde **oybirliđi** ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 94 s: 567

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvari Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA